

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง สัมฤทธิ์ผลของการนำวิธีการไกล์เกลี่ยและประเมินข้อพิพาทแรงงานมาใช้ในศาลแรงงานภาค 5 มีวัตถุประสงค์

- เพื่อสำรวจผลที่ได้รับจากการไกล์เกลี่ยและประเมินข้อพิพาท
- วิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการไกล์เกลี่ยและประเมินข้อพิพาท
- สำรวจความพึงพอใจของคู่ความต่อระบบและวิธีการไกล์เกลี่ยและประเมินข้อพิพาทของศาลแรงงานภาค 5

4. สำรวจหาปัญหา อุปสรรค มาตรการ และข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการระจับข้อพิพาทด้วยวิธีการไกล์เกลี่ยและประเมินข้อพิพาทของศาลแรงงานภาค 5

โดยการสำรวจจากสถิติข้อมูลของศาลแรงงานภาค 5 ในระหว่างเดือน ธันวาคม 2547 - กรกฎาคม 2549 จะเห็นได้ว่าสถิติคือที่ฟ้องทั้งสิ้นของศาลแรงงานภาค 5 เกิดขึ้นทั้งสิ้น 1,838 คดี และศาลแรงงานภาค 5 ได้นำคดีที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นนี้เข้าสู่ระบบการไกล์เกลี่ยและประเมินข้อพิพาท ปรากฏว่า ผลที่ได้รับจากการดำเนินการครั้งนี้เกิดจากการไกล์เกลี่ยสำเร็จทำให้คู่ความทำสัญญายอมความจำนวน 209 เรื่อง โจทก์ถอนฟ้องจำนวน 185 เรื่อง และมีคดีที่เข้าสู่การพิจารณาเพียง 178 เรื่อง เท่านั้น ส่วนคดีที่เหลืออีกจำนวน 1,266 เรื่อง อยู่ระหว่างการไกล์เกลี่ย และนอกจากนี้แล้วยังได้ทำการเก็บข้อมูลจากประชาชนที่มาทำการคิดต่อที่ศาลแรงงานภาค 5 จำนวน 150 คน เป็นการรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย คำถามปลายเปิด (Open – ended Question) คำถามปลายปิด และคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) ในการนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าสูงสุด (Maximum) และหาค่าความแตกต่างด้วยสถิติทดสอบที (t – Test) และสถิติทดสอบเอฟ (F – Test) รวมทั้งหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมด้วยสถิติแบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment)

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากข้อมูลพื้นฐานและภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นประชาชนผู้มาติดต่อและใช้บริการของศาลแรงงานภาค 5 จำนวน 150 คน เป็นเพศชาย 74 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 เพศหญิง 76 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 21-30 ปี

ร้อยละ 56 รองลงมาอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 23.3 อายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 16.7 และอายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 4 ตามลำดับ สำหรับสถานภาพของผู้ต้องแบบสอบถามตามนี้ ส่วนใหญ่จะมีสถานภาพโสดและสมรส คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมา หย่าร้าง / เลิกร้าง คิดเป็นร้อยละ 6.7 อยู่สมรสถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 4 และแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมา ม.6 / ปวช. คิดเป็นร้อยละ 21.3 ปวส. คิดเป็นร้อยละ 11.3 ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 6.7 และประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 6 ตามลำดับ ส่วนตำแหน่งการงานที่ทำนั้นส่วนใหญ่เป็นลูกจ้าง / พนักงาน คิดเป็นร้อยละ 74.7 รองลงมา ผู้บริหาร / หัวหน้างาน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และตัวแทนบริษัท คิดเป็นร้อยละ 11.3 ตามลำดับ สำหรับรายได้ของผู้ต้องแบบสอบถามตามนี้ ส่วนใหญ่รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 56.7 รองลงมา รายได้ระหว่าง 10,000-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.3 รายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4 รายได้มากกว่า 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.3 และรายได้ระหว่าง 30,001-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่ประชาชนผู้ต้องแบบสอบถามจะมีที่พักอาศัยเป็นบ้านของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 60.7 รองลงมา เช่าบ้านอยู่ คิดเป็นร้อยละ 26.7 พักอยู่กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 12.0 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.7 ตามลำดับ ความต้องการเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ไก่เล็กly และประเมินข้อพิพาทสำหรับประชาชนผู้ต้องแบบสอบถามตามนี้ ส่วนใหญ่ต้องการให้ผู้ไก่เล็กly มีความอิสระและเป็นกลาง คิดเป็นร้อยละ 79.3 รองลงมา มีความรู้และประสบการณ์ในการไก่เล็กly คิดเป็นร้อยละ 74 มีความรู้ ความสามารถในการดูแลห้าเรื่องที่พิพาท คิดเป็นร้อยละ 72 มีความสามารถในการเจรจาและติดต่อสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 62.7 รักษาความลับของผู้ไก่เล็กly คิดเป็นร้อยละ 60 และมีความอดทน คิดเป็นร้อยละ 58 ตามลำดับ

5.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านข้อพิพาทของคู่กรณีซึ่งมีความสัมพันธ์กับการไก่เล็กly และประเมินข้อพิพาท

คดีพิพาทเกี่ยวกับแรงงานนั้นจะเป็นคดีที่มีทุนทรัพย์ไม่สูงมาก เนื่องจากส่วนมากแล้วจะเป็นการค้างค่าจ้างแรงงานระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ดังแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 150 ชุดนั้น ทุนทรัพย์ที่พิพาทจะอยู่ระหว่าง 10,000-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมา ทุนทรัพย์จำนวน 30,001-60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.3 ทุนทรัพย์จำนวน 60,001-90,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18 ทุนทรัพย์มากกว่า 90,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.7 และทุนทรัพย์ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

ส่วนเรื่องพิพากที่เกิดขึ้นส่วนมากนั้นจะเกิดจากสภาพการทำงาน เช่น สิทธิประโยชน์ต่างๆ การเดิกจ้างไม่เป็นธรรม ค่าจ้าง สวัสดิการ ค่าเช่าเชยต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมา สัญญาจ้าง แรงงานที่ไม่เป็นธรรม คิดเป็นร้อยละ 22.0 การให้สิทธิในการเรียกร้องเจ้าต่อรอง เช่น สามาชิก สภาพแรงงานตามกฎหมาย แรงงานสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 6.0 สภาพการทำงาน เช่น สภาพที่ทำงาน ความปลอดภัยในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 4 อุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานตรวจแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 2 และอื่นๆ ร้อยละ 7

การฟ้องคดีแรงงานส่วนมากของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 150 ชุด จะเห็นได้ว่าคุ้มครวณต้องการเป็นโจทก์ คิดเป็นร้อยละ 76 รองลงมา เป็นจำเลย คิดเป็นร้อยละ 10 มีการดำเนินนิติบุคคล คิดเป็นร้อยละ 7.3 และผู้ทำการแทนนิติบุคคลในฐานะจำเลย คิดเป็นร้อยละ 6.7 ลักษณะคดีที่เกิดขึ้นในศาลแรงงานภาค 5 นั้นจะเป็นโจทก์คนเดียวเป็นส่วนมาก คิดเป็นร้อยละ 52.0 จำเลยคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 45.3 โจทก์หล่ายคน คิดเป็นร้อยละ 34.7 จำเลยหล่ายคน คิดเป็นร้อยละ 28.7 โดยมีข้อพิพากประเด็นเดียว คิดเป็นร้อยละ 6.7 และข้อพิพากษาประเด็น คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

การไกล่เกลี่ยของศาลแรงงานภาค 5 นั้น ได้ดำเนินการทั้ง 3 ขั้นตอน โดยมีการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้อง การไกล่เกลี่ยก่อนพิจารณา และการไกล่เกลี่ยระหว่างพิจารณา ซึ่งจากการตอบแบบสอบถามของประชาชนผู้มาติดต่อกับศาลแรงงานภาค 5 จำนวน 150 ชุด ทำให้ทราบว่า ในศาลแรงงานภาค 5 นั้น ส่วนมากจะมีการไกล่เกลี่ยและประเมินข้อพิพากษาก่อนพิจารณาคดีดำเนินการโดย นิติกร ผู้อำนวยการฯ หรือผู้ประนีประนอมของศาล คิดเป็นร้อยละ 76 รองลงมา จะเป็นการไกล่เกลี่ยและประเมินข้อพิพากษะระหว่างพิจารณาคดีดำเนินการโดยผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสมทบ คิดเป็นร้อยละ 13.3 และการไกล่เกลี่ยและประเมินข้อพิพากษาก่อนฟ้องดำเนินการโดยนิติกร บุคลากรยังออก คิดเป็นร้อยละ 10.7 ตามลำดับ

โดยลักษณะการฟ้องคดีในศาลแรงงานภาค 5 นั้นจะมีนโยบายในการดำเนินการ คือ ทุกคดีที่มีการฟ้องจะต้องทำการไกล่เกลี่ยก่อนการพิจารณา จึงทำให้ทราบว่า ส่วนมากที่มาของกรณีการไกล่เกลี่ยจะเกิดจากนิติกร ผู้ประนีประนอม ผู้อำนวยการฯ ของศาลแนะนำ ชักชวนให้เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคุ้มครอง สำหรับส่วนที่ไม่มีการไกล่เกลี่ยเอง คิดเป็นร้อยละ 14.7 คุ้มครองขอให้ศาลไกล่เกลี่ยหรือส่งคดีเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย คิดเป็นร้อยละ 11.3 ผู้พิพากษาเป็นฝ่ายริเริ่มไกล่เกลี่ยในห้องพิจารณาคดี คิดเป็นร้อยละ 7.3 และผู้พิพากษาเป็นฝ่ายชักชวนให้ส่งคดีเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย คิดเป็นร้อยละ 6.7 ตามลำดับ ซึ่งการไกล่เกลี่ยและประเมินข้อพิพากษาในศาลแรงงานภาค 5 นั้น จะใช้เวลาในการไกล่เกลี่ยไม่นานมาก จะเห็นได้ว่าส่วนมากแล้วใช้เวลาเพียง 1 นัด คิดเป็นร้อยละ 62.7 รองลงมา ใช้เวลา 2 นัด คิดเป็นร้อยละ 24.7 และใช้เวลา 3 นัด คิดเป็นร้อยละ 12.6 ตามลำดับ ในการประชาสัมพันธ์การไกล่เกลี่ยและประเมินข้อพิพากษาให้ทราบว่า ส่วนมากแล้วจะรู้จักศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพากษาของศาล คิดเป็นร้อยละ 81.3 และไม่รู้จัก คิดเป็นร้อยละ 18.7 โดยการรู้จักศูนย์

ไกล่เกลี่ยของศาสนนี้ ส่วนมากแล้วจะรู้จักศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพากษาหนังสือศูนย์ไกล่เกลี่ย คิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมาจากด้านราย คิดเป็นร้อยละ 38.6 แผ่นพับ คิดเป็นร้อยละ 27.6 และหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 13.1 ตามลำดับ ผู้ที่ทำหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยคือของศาลแรงงานภาค 5 นั้นส่วนมากจะเห็น นิติกร / ผู้อำนวยการฯ คิดเป็นร้อยละ 86.7 รองลงมา ผู้พิพากษา คิดเป็นร้อยละ 29.3 และบุคคลภายนอก คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

5.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านขั้นตอนการดำเนินงานจัดการไกล่เกลี่ย

ศาลแรงงานภาค 5 ได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ไกล่เกลี่ยในศาล โดยมีการจัดห้องไกล่เกลี่ยที่เป็นสัดส่วนเพื่อให้คำปรึกษาหารือ พูดคุยกันระหว่างคู่กรณี (คู่ความ) แยกค้างหากจากห้องพิจารณาคดี และให้คู่ความทุกฝ่ายตัดสินใจเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยด้วยความสมัครใจ มีการแต่งตั้งผู้พิพากษา นิติกร หรือบุคคลที่สามที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะไกล่เกลี่ยเป็นผู้สมัครเข้ามาเป็นผู้ไกล่เกลี่ย โดยทำให้คู่ความเกิดความพึงพอใจในกระบวนการไกล่เกลี่ย ซึ่งเป็นกระบวนการที่ไม่มีฝ่ายใดแพ้ ไม่มีฝ่ายใดชนะ ทำให้คู่ความสามารถอธิบายปัญหาข้อพิพากษา และความต้องการของคู่ความได้ดีมาก ในนัดแรกผู้ไกล่เกลี่ยและประธานข้อพิพากษาได้อธิบายขั้นตอนกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพากษาและได้อธิบายถึงกติกาต่าง ๆ ให้คู่ความเข้าใจได้อย่างชัดเจน ซึ่งเมื่อคืบข้อสืบเนื่องการตกลงกัน โดยวิธีไกล่เกลี่ยทำให้ไม่ต้องเสียเวลาในการพิจารณาคดีในศาล

ผู้ไกล่เกลี่ยและประธานอนุมัติพิพากษาได้ให้คู่ความพูดเสนอข้อเท็จจริงและข้อเรียกร้องได้อย่างเต็มที่ มีการสร้างบรรยากาศและความเข้าใจในขณะไกล่เกลี่ยและสรุปให้เห็นข้อเรียกร้องของอีกฝ่ายหนึ่งให้ทราบอย่างชัดเจน และเสนอทางเลือกที่เป็นไปได้เพื่อให้ได้ข้อบุคคลที่พอใจของสองฝ่าย ใช้เวลาในการไกล่เกลี่ยเหมาะสมรวมรักหรือไม่ยาวนานเกินไป โดยที่ผู้ไกล่เกลี่ยและประธานอนุมัติพิพากษามีการรับฟังและพิจารณเสนอแนะทางเลือกที่เป็นไปได้เพื่อให้พิจารณาด้วยความเป็นธรรม แสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะให้คู่ความได้อย่างกว้างขึ้น โปรด় ใจ ใจ และแนะนำให้มีการต่อรองถึงข้อได้เปรียบ เสียเปรียบทางกฎหมายให้คู่ความอย่างชัดเจน โดยมีความอดทนพิจารณาที่จะเจรจาพูดคุยเพื่อให้คู่ความตกลงกันได้อย่างสุจริตใจรวมทั้งมีส่วนในการร่าง / แก้ไขสัญญาให้ถูกต้องครบถ้วนและชัดเจน

5.1.4 ผลที่ได้รับจากการทำการไกล่เกลี่ยและประธานอนุมัติพิพากษาใช้ในศาลแรงงานภาค 5

จากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มาคิดต่อศาลแรงงานภาค 5 ในกรณีที่ศาลแรงงานภาค 5 ได้นำระบบไกล่เกลี่ยและประธานอนุมัติพิพากษามาใช้ ทำให้เกิดผลกระทบลดปริมาณคดีเข้าสู่การพิจารณาของศาล ประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี ไม่เสียเวลาที่ต้องไปศาลและรอคดีการตัดสินคดี ซึ่งใช้เวลานานทำให้คู่ความมีความสัมพันธ์ที่ดีกันดังเดิม ลดความขัดแย้ง เปิดโอกาสให้คู่ความมีทางเลือกในการยุติความขัดแย้งเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย คู่ความมีความพอใจในข้อตกลงที่ทำต่อ กันและ

รู้สึกໄດ้รับความเป็นธรรม มีความรู้สึกที่ดีต่อผู้พิพากษา ผู้กล่่อกลีบ และสถานบันศาล ทำให้คุ่ความเข้าใจ ถึงปัญหาข้อพิพาทและแนวทางการดำเนินคดีซึ่งสามารถที่จะสรุปผลของการไกล่เกลี่ยดังนี้

1. การเปิดเผยข้อเท็จจริงในคดีเพิ่มขึ้น
2. เวลาที่ใช้ในการพิจารณาคดีลดลง คดีเสร็จสิ้นโดยเร็ว
3. ความเข้าใจในการเจรจาระหว่างคู่ความเพิ่มขึ้น ทำให้คุ่ความมีเอกติและความเข้าใจ ที่ดีต่อ กัน
4. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคู่ความเพิ่มขึ้น
5. ความรู้สึกที่ดีต่อสถานบันศาลเพิ่มขึ้น
6. ลดกระบวนการพิจารณาคดีในศาลชั้นต้น ลดปริมาณคดีในชั้นอุทธรณ์ ฎีกา
7. ประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี

5.1.5 ความพึงพอใจของคู่ความต่อระบบและวิธีการไกล่เกลี่ยและประเมินข้อพิพาทของ ศาลแรงงานภาค 5

ความพึงพอใจของคู่ความต่อปัจจัยด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการดำเนินการไกล่เกลี่ยและ ประเมินข้อพิพาท ซึ่งได้แก่ สถานที่ที่ใช้ในการประชุม พุกคุย เจรจาเป็นสัดส่วน เหมาะสม การ อำนวยความสะดวก สะดวก ส่วนอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โทรศัพท์ โทรสาร เครื่องถ่ายเอกสาร อยู่ในระดับมาก

ความพึงพอใจของคู่ความต่อปัจจัยด้านบุคลากรในการดำเนินการไกล่เกลี่ยและประเมินข้อ พิพาท ได้แก่ ความเอาใจใส่และอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่และบุคลากรของศาลที่ให้บริการ อธิบายไม่ตรี ความสุภาพของเจ้าหน้าที่และบุคลากรของศาล ความอดทน ความรู้ความสามารถของ ผู้ทำหน้าที่ในการไกล่เกลี่ย ความเป็นอิสระและความเป็นกลางของผู้ทำหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยและการ อำนวยความสะดวกให้แก่คู่กรณีและผู้ไกล่เกลี่ยตลอดระยะเวลาที่มีการไกล่เกลี่ย อยู่ในระดับมาก

ความพึงพอใจของคู่ความต่อปัจจัยด้านระบบการไกล่เกลี่ย การกำหนดวัน เวลา ในการไกล่เกลี่ย การกำหนดครุปแบบและวิธีการไกล่เกลี่ยและการจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์เพื่อแจกจ่ายให้คู่ความได้รับ ทราบถึงระบบการไกล่เกลี่ย อยู่ในระดับมาก

5.1.6 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

สำหรับค่าตอบแทนปลายเปิดจากการตอบแบบสอบถามของประชาชนที่มาติดต่อศาลแรงงานภาค 5 ผู้ศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านบุคลากรในการดำเนินการ คือ เจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการไกล่เกลี่ยและ ประเมินข้อพิพาทควรจะติดบัตรประจำตัวแสดงชื่อ ตำแหน่งเพื่อความสะดวกของผู้มาติดต่อจะได้ทราบ ว่าเจ้าหน้าที่นั้นมีตำแหน่งอะไร และมีหน้าที่อย่างไรในการปฏิบัติงาน

2. ค้านสถานที่ของศาลแรงงานภาค 5 กับแบบ ซึ่งปัจจุบันใช้รวมกับห้องสมุด ห้องพัก ผู้พิพากษาและห้องของศาลแรงงานภาค 5 เนื่องจากอาคารที่ใช้ปัจจุบันเป็นอาคารเก่าของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และกำลังขออนุมัติใช้ที่ราชพัสดุเพื่อทำการก่อสร้างอาคารใหม่

5.1.7 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 การไก่เลี้ยงและประนอมข้อพิพาทส่งผลให้

- ลดปริมาณคดีที่เข้าสู่การพิจารณาคดีของศาล
- ลดค่าใช้จ่ายให้แก่คู่ความ
- สร้างความเป็นธรรม เปิดเผย โปร่งใส ความพึงพอใจให้คู่กรณี

ผลการศึกษาพบว่า การไก่เลี้ยงและประนอมข้อพิพาทส่งผลให้ลดปริมาณคดีที่เข้าสู่ในการพิจารณาคดีของศาล โดยที่คู่ความสามารถตกลง ยอมความ และทำสัญญาประนันประนอมความใจที่ถอนฟ้องและคดีไม่มีการอุทธรณ์ถือว่า ทำให้ลดปัญหาคดีเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาล ลดค่าใช้จ่ายให้คู่ความ เนื่องจากคดีความเรื่องสื้นโดยเร็ว ในการไก่เลี้ยงนี้คู่ความเป็นผู้มีอำนาจในการตกลงเจรจากันเอง โดยที่ผู้ไก่เลี้ยงเป็นเพียงคนกลางที่ทำให้กระบวนการไก่เลี้ยงดำเนินการได้อย่างเปิดเผย โปร่งใส สร้างความเป็นธรรม ความพึงพอใจให้แก่คู่ความเป็นอย่างมาก

ดังนั้น สมมติฐานข้อ 1 จึงได้รับการยอมรับ

สมมติฐานข้อ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลของคู่กรณี ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่งการงานที่ทำ รายได้ ฐานความผิดที่ไก่เลี้ยงมีอิทธิพลต่อผลการไก่เลี้ยงและประนอมข้อพิพาท

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านเพศเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อผลการไก่เลี้ยงและประนอมข้อพิพาท สำหรับอายุ ตำแหน่งการงานที่ทำ รายได้ และฐานความผิดที่ไก่เลี้ยงไม่มีอิทธิพลต่อผลการไก่เลี้ยง และประนอมข้อพิพาท

ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่าปัจจัยส่วนบุคคลของคู่กรณี ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่งการงานที่ทำ รายได้ ฐานความผิดที่ไก่เลี้ยงมีอิทธิพลต่อผลการไก่เลี้ยงและประนอมข้อพิพาท

สมมติฐานข้อ 3 ปัจจัยด้านข้อพิพาท ได้แก่ ทุนทรัพย์ในการพิพาท เรื่องพิพาทที่เกิดขึ้น ลักษณะการไก่เลี้ยงคดี ที่มาของ การไก่เลี้ยง และขั้นตอนและกระบวนการไก่เลี้ยงมีความสัมพันธ์ ต่อผลการไก่เลี้ยงและประนอมข้อพิพาท

ผลการศึกษาพบว่า เรื่องพิพาทที่เกิดขึ้น ที่มาของ การไก่เลี้ยง และขั้นตอนและกระบวนการไก่เลี้ยงมีความสัมพันธ์ ต่อผลการไก่เลี้ยงและประนอมข้อพิพาท สำหรับทุนทรัพย์ในการพิพาท ลักษณะการไก่เลี้ยงคดีไม่มีความสัมพันธ์ ต่อผลการไก่เลี้ยงและประนอมข้อพิพาท

ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานข้อ 3 ปัจจัยด้านข้อพิพาท ได้แก่ ทุนทรัพย์ในการพิพาท เรื่อง พิพาทที่เกิดขึ้น ลักษณะการไก่ล่าเกลี้ยคดี ที่มาของ การไก่ล่าเกลี้ย และขั้นตอนและกระบวนการ การไก่ล่าเกลี้ย มีความสัมพันธ์ต่อผลการ ไก่ล่าเกลี้ยและ pronoun ข้อพิพาทบางส่วนเท่านั้น

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง สัมฤทธิ์ผลของการนำวิธีการ ไก่ล่าเกลี้ยและpronoun ข้อพิพาทแรงงานมาใช้ใน ศาลแรงงานภาค 5 ผู้ศึกษาได้สรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

จากการศึกษา พบว่า การ ไก่ล่าเกลี้ยและpronoun ข้อพิพาทส่งผลให้

- ลดปริมาณคดีที่เข้าสู่การพิจารณาคดีของศาล
- ลดค่าใช้จ่ายให้แก่คู่ความ
- สร้างความเป็นธรรม เปิดเผย โปร่งใส ความพึงพอใจให้คู่กรณี

เนื่องจากการ ไก่ล่าเกลี้ยและpronoun ข้อพิพาทเป็นกระบวนการแก้ปัญหาโดยมีบุคคลที่สามที่เป็น คนกลางเข้าช่วยเหลือ แนะนำในการเจรจาต่อรองของคู่ความเพื่อระงับข้อพิพาท แต่ไม่มีอำนาจในการชี้ ขาดข้อพิพาท และเป็นผู้กระตุ้น / ให้โอกาสคู่ความได้เปิดเผยข้อเท็จจริงบางอย่าง รวมทั้งความต้องการ ที่แท้จริงของคนสองฝ่าย ให้แก่ฝ่าย โดยที่คู่ความจะเป็นผู้ที่สามารถตัดสินใจตกลงในเรื่องที่เจรจา กันได้โดยไม่ต้องปรึกษาผู้อื่นอีก ขั้นตอนและกระบวนการ ไก่ล่าเกลี้ยไม่มีความยุ่งยากซับซ้อน และใช้ เวลาไม่นาน ทำให้คดีเสร็จสิ้นอย่างรวดเร็วและประหยัดเวลา ช่วยลดปริมาณคดีที่เข้าสู่ระบบการ พิจารณาคดีตามปกติของศาล ทั้งยังทำให้ความสัมพันธ์ที่คดีต่องหนัห่วงคู่ความเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของสุนีษ์ มัลลิกามาลัยและคณะ (2528: VI) ที่ได้กล่าวไว้ว่า คุณการหมู่บ้านเป็นโครงการที่ ดี มีประโยชน์ต่อประชาชน ทำให้ลดปัญหาข้อพิพาทและทำให้ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นสามารถระงับลงไป ด้วยความพึงพอใจของทุกฝ่าย นอกจากนี้ ยังช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตลอดจนในกรณีที่ไม่ต้องนำ ข้อพิพาทผ่านขั้นตอนกระบวนการยุติธรรมและประชาชนต่างยอมรับในวิธีการระงับข้อพิพาทโดยคุณ การหมู่บ้าน เช่นเดียวกับที่ถาวร เสนอเนย์ม (2531) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การpronoun ข้อพิพากษาระดับ หมู่บ้านในประเทศไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีองค์กรที่ทำหน้าที่ในการpronoun ข้อพิพาท สรุปผลการวิจัย ส่วนหนึ่งไว้ว่า โครงการpronoun ข้อพิพากษาระดับหมู่บ้านที่ดำเนินการโดยคณะกรรมการหมู่บ้านของ ประชาชนมีประโยชน์ต่อรายฎูร ในหมู่บ้าน ประชาชนยอมรับผลการประนีประนอมของคณะกรรมการ หมู่บ้าน และมีความไว้วางใจรวมทั้งความพึงพอใจในผลของการประนีประนอมของคณะกรรมการ หมู่บ้าน ในขณะที่อาณันท์ ธีระชิต (2538) ได้กล่าวไว้ว่า การpronoun ข้อพิพากษาระดับหมู่บ้านโดย คณะกรรมการหมู่บ้าน ทำให้คู่ความต่างได้รับประโยชน์ เกิดความพอใจ ลดคดล้องกับงานวิจัยของอุคม บัวครรและคณะ (2546) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การ ไก่ล่าเกลี้ยระบบเจ้าโครทำให้เกิดการประนีประนอมขึ้นใน

ชุมชน สามารถดูถูกความขัดแย้งได้โดยไม่ต้องมีการฟ้องร้องคดีขึ้นโรงบังคับ สร้างความเที่ยงธรรม บ้านเมืองสงบสุข และสอดคล้องกับงานวิจัยของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2546) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การไก่เลี้ยงเป็นการลดภาระภาระการบริหารจัดการคดี กระบวนการการไก่เลี้ยงไม่บุ่งยากซับซ้อน คดีความเสร็จโดยเร็ว คู่ความสามารถยอมรับข้อเสนอของกันและกัน ผู้ไก่เลี้ยงช่วยให้คู่ความตกลงกันได้โดยภาพรวมแล้ว จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีปัจจัยต่าง ๆ ในการดำเนินงานที่มีอิทธิพลและความสัมพันธ์ต่อสัมฤทธิ์ผลของการนำวิธีการไก่เลี้ยงและประนอมข้อพิพาทลงงานมาใช้ในศาลแรงงานภาค 5 คือ ปัจจัยด้านเพศ เรื่องพิพากษาที่เกิดขึ้น ที่มาของ การไก่เลี้ยง และขั้นตอนการดำเนินการไก่เลี้ยง ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น อายุ ตำแหน่งการงานที่ทำ รายได้ ฐานความผิดที่ไก่เลี้ยงและปัจจัยด้านข้อพิพาท ได้แก่ ทุนทรัพย์ในการพิพากษา ลักษณะการไก่เลี้ยงคดี เป็นต้น ไม่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลของการนำวิธีการไก่เลี้ยงและประนอมข้อพิพาทลงงานมาใช้ในศาลแรงงานภาค 5 และไม่ได้ทำให้การไก่เลี้ยงและประนอมข้อพิพาทเกิดประสิทธิผลแต่อย่างใด เนื่องจากกระบวนการไก่เลี้ยงนี้ไม่มีความบุ่งยากซับซ้อน ใช้เวลาไม่นาน คู่ความเสียค่าใช้จ่ายน้อย และรูปแบบต่างจากการพิจารณาคดีของศาล คือ มีความเป็นกันเอง ผู้ไก่เลี้ยงมีจิตวิทยาและทักษะในการเจรจาไก่เลี้ยง มีความอดทน พร้อมรับฟังปัญหาของคู่ความ มีวุฒิภาวะสูง มีประสบการณ์หลายด้านเป็นที่ยอมรับของคู่ความ และมีส่วนช่วยให้คู่ความตกลงกันได้ โดยที่ผู้ไก่เลี้ยงชี้แจงข้อคดี-ข้อเสียของการตกลงกัน โดยไม่ต้องดำเนินคดีในศาล และผู้ไก่เลี้ยงได้สร้างบรรยากาศให้เกิดความไว้วางใจ รวมทั้งสร้างความเข้าใจในการเจรจาของคู่ความ ช่วยให้คู่ความได้อธิบายปัญหาข้อพิพาทและบอกความต้องการของตน เสนอทางเลือกที่จะลดความแตกต่างของข้อเรียกร้องระหว่างคู่ความทั้งสองฝ่ายให้แคบลง และให้คู่ความได้มีส่วนร่วมในการร่าง / แก้ข้อสัญญาให้ถูกต้องครบถ้วน และชัดเจน การกระทำการดังที่ได้กล่าวนี้ทำให้ผลการไก่เลี้ยงสำเร็จ

ดังนั้น โดยสรุปแล้วผู้ที่มีส่วนในการดำเนินการไก่เลี้ยงและประนอมข้อพิพาทด้านการไก่เลี้ยงตามวัตถุประสงค์ คือ คนกลางที่ทำหน้าที่ในการเป็นผู้ไก่เลี้ยงและประนอมข้อพิพาท รวมทั้งนโยบายของศาลแรงงานภาค 5 ที่จะส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในผลคดีและผลเสียของการไก่เลี้ยงและประนอมข้อพิพาท เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการไก่เลี้ยงและประนอมข้อพิพาท ต่อไปในอนาคต

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษา

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงาน

1. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการ ไกล่เกลี่ยและประเมินอ้มข้อพิพาท ให้มากขึ้น โดยทำผ่านตัวแทนหลาย ๆ ฝ่าย เช่น ผู้นำชุมชน การจัดทำป้ายโฆษณา

2. ควรมีการกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ไกล่เกลี่ยและประเมินอ้มข้อพิพาท เมืองต้นในหมู่บ้านและชุมชนต่าง ๆ มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับขั้นตอนกระบวนการ ไกล่เกลี่ยและประเมินอ้มข้อพิพาท รวมทั้งให้ความรู้เมืองต้นเกี่ยวกับกฎหมายต่อประชาชนทั่วไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลงานการ ไกล่เกลี่ยและประเมินอ้มข้อพิพาทของศาลแรงงานภาคต่าง ๆ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้เปรียบเทียบ รวมถึงวิเคราะห์ความแตกต่างในปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผล ของการนำวิธีการ ไกล่เกลี่ยและประเมินอ้มข้อพิพาทแรงงานมาใช้ในศาลแรงงาน

2. ควรมีการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อศาลแรงงานภาค รวมถึงทัศนคติของ ประชาชนเกี่ยวกับกระบวนการ ไกล่เกลี่ยและประเมินอ้มข้อพิพาท

3. ควรทำการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการ ไกล่เกลี่ยและประเมินอ้มข้อพิพาทด้วยจริงจังทั้ง ในด้านกฎหมาย การบริหารและการนำไปปฏิบัติ เพื่อที่จะทำให้การ ไกล่เกลี่ยและประเมินอ้มข้อพิพาทเกิด ประสิทธิผลมากที่สุด